

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012017
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115012017.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci odsúdeného: U. X., v konaní o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 11.1.2016 sp. zn. 7PP/244/2015-17, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.4.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. X., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného U. X. o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 24.6.2013 sp. zn. 3T/80/2013 podľa § 213 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona v trvaní 3 rokov nepodmienené pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmienéčného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 Trestného zákona, a to jednak z dôvodu menej priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného a jednak z dôvodu, že odsúdený sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Okresný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti, nakoľko odsúdený bol v minulosti už osemkrát slovenskými súdmi uznaný za vinného zo spáchania trestnej činnosti. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť odsúdeného a sklony k páchaniu trestnej činnosti, bol okresný súd toho názoru, že u odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmienéčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho podmienéčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V písomne dôvodoch sťažnosti odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu namietal, že samotná skutočnosť, že už bol v minulosti trestaný nemôže automaticky zakladať predpoklad, že nebude v budúcnosti schopný viesť riadny život. Podľa jeho názoru je potrebné vziať do úvahy predovšetkým súčasný stav a teda tie skutočnosti, že v rámci svojich schopností vedie vo výkone trestu riadny život, riadne si plní povinnosti a úlohy, je bezkonfliktný a má jednoznačný záujem opätovne sa zaradiť do spoločnosti. Tieto skutočnosti sú zvýraznené i tým, že onedlho bude mať už 50 rokov a teda si uvedomuje, že šanca, ktorú chce dostať kladným rozhodnutím jeho žiadosti o podmienéčné prepustenie, môže byť jeho poslednou. Ďalej uviedol, že má ťažko chorú matku, ktorú chce po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dochovať. Jeho cieľom je riadne si zabezpečiť príjem, konkrétne podnikaním v oblasti stavebníctva, a teda chce byť finančne zabezpečený tak, aby sa v budúcnosti už nikdy trestnej

činnosti nedopustil. Taktiež poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, ktorý konštatoval, že preukazuje splnenie všetkých podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a odporučil ho podmiennečne prepustiť. V sťažnosti ďalej uviedol, že jeho snaha viesť riadny život je úprimná a je ochotný prijať akékoľvek primerané povinnosti a obmedzenia a povinnosti, ktoré by súd považoval za potrebné. Má za to, že aktuálny legislatívny stav po prijatí zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami poskytuje také široké a spoľahlivé možnosti kontroly výkonu plnenia uložených povinností a obmedzení, že akékoľvek ich porušenie by bolo okamžite zaznamenané. Je toho názoru, že súd by mal využiť možnosť použiť prostriedky technickej kontroly, aby sa opätovne zaradil do života.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 24.6.2013 sp. zn. 3T/80/2013 pre zločin sprenevery podľa § 213 odsek 3 Trestného zákona. Na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdenému lehota na podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula dňa 8.11.2015 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 8.4.2017.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Hrnčiarovci nad Parnou krajský súd zistil, že odsúdený bol dňa 1.4.2014 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na výkon trestu odňatia slobody. Po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave je hodnotené kladne. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v tunajšom ústave je stabilne na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov ústavu rešpektuje a plní. Ústavný poriadok, až na jeden menej závažný nedostatok, dodržiava, taktiež dodržiava časový rozvrh dňa. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva, výkonom funkcie z radov odsúdených nebol poverený. Doposiaľ bol dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradovaný podľa potrieb ústavu, počas jeho pracovného zaradenia neboli zistené žiadne negatívne skutočnosti. V súčasnosti pracovne zaradený nie je. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. U odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, dôvodom je opakovaná trestná činnosť, drogy, finančný problém, spáchaný zločin. V minulosti bol súdne trestaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že má ťažko chorú matku, ktorú by chcel dochovať. Chce viesť riadny život, a po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody chce podnikáť v stavebníctve. Je ochotný prijať aj dlhšiu skúšobnú dobu a po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody chce bývať v U..

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že k zmenám v hodnotení neprišlo a zotrval na záveroch hodnotenia.

Prokurátorka navrhla žiadosť odsúdeného zamietnuť pre neplnenie zákonných podmienok, odsúdený sa opakovane dostával do rozporu so zákonom.

Podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe výkonu dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu, zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Okresný súd v tomto smere vo svojom rozhodnutí správne poukázal na nesplnenie oboch materiálnych podmienok vyžadovaných ustanovením § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, a to požiadavky riadneho správania sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a tiež predpokladu, že v prípade podmiennečného prepustenia bude viesť na slobode riadny život.

Odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie, o čom svedčí jeho v celku pozitívne hodnotenie riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou avšak vzhľadom na jeho osobu doterajší spôsob života najmä na s poukazom na jeho trestnú minulosť nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na samotnú osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti slovenskými súdmi osemkrát a rakúskym súdom jedenkrát súdne trestaný z čoho je zrejmé, že u odsúdeného nejde o jednorazové vybočenie z medzí zákona. Je dôležité poukázať aj na tú skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, dokonca bol z výkonu trestu odňatia slobody aj podmiennečne prepustený, a teda je nepochybné, že odsúdený ani po prechádzajúcich odsúdeniach si nevzal dostatočné ponaučenie, opätovne sa dostal do rozporu so zákonom. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere odôvodňujú obavy, že v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Nie je obligatórnou povinnosťou súdu prepustiť odsúdeného na slobodu len z dôvodu, že počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním poukazoval polepšenie nakoľko pri hodnotení okolností je potrebné vychádzať striktnie z vyššie citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a s poukazom na uvedené skutočnosti, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného U. X. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.